

בש"פ 499/23 - ניסים דז'לדטי נגד אולג שרסטיוק, אולגה שמת, מדינת ישראל

בית המשפט העליון
בש"פ 499/23

לפני: כבוד השופט ג' כנפי-שטייניץ

המבקש: ניסים דז'לדטי

נגד

המשיבים: 1. אולג שרסטיוק
2. אולגה שמת
3. מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בתל אביב בת"פ 13742-04-11 שניתנה ביום 8.1.2023 על ידי כבוד השופטת מ' בן ארי; ובקשה לעיכוב ביצוע

בשם המבקש: עו"ד גלעד ליפקר
בשם המשיבים 1-2: עו"ד אלכסנדר שמרלינג
בשם המשיבה 3: עו"ד יוסף קנפו

החלטה

לפניי בקשה שהוגשה כבקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (השופטת מ' בן ארי) מיום 8.1.2023 בת"פ 13742-04-11.

1. ביום 21.7.2015 הורשע המבקש בביצוע עבירות של קשירת קשר לפשע, זיוף בנסיבות מחמירות, שימוש במסמך מזויף, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, איסור הלבנת הון (דיווח כוזב) והטרדת עד (ת"פ 13742-04-11, השופטת י' אמסטרדם). כל זאת ביחס למעשיו כלפי אלכסיי זכרנקו, אזרח רוסי עתיר ממון שעקבותיו נעלמו, כאשר נקבע שהמבקש מצא "דרך ערמומית ומתוחכמת" להשתלט על כספו.

2. בגזר הדין שניתן בעניינו ביום 17.2.2016, הוצא נגד המבקש צו לחילוט רכוש בגובה מלוא שווי העבירות בהן הורשע (38.8 מיליון ₪), בהתאם למפורט בבקשת החילוט אשר צורפה כנספח לכתב האישום. על פי בקשה זו, הרכוש המחולט כלל יתרות זכות בחשבונות בנק המצויים בישראל ובשווי; שלושה כלי רכב; שתי דירות בהרצליה; וכסף מזומן שנתפס בכספת ביתו של המבקש. צו החילוט הפך לחלוט בפסק דינו של בית משפט זה מיום 18.5.2017, בגדרו נדחה ערעור המבקש על גזר דינו (ע"פ 1872/16, השופטים ס' גובראן, נ' הנדל ו-מ' מזוז).

3. ביום 21.7.2016 הגישה יורשתו של נפגע העבירה, ולנטינה זכרנקו, בקשה לביטול החלטות החילוט מכוח היותה טוענת לזכות ברכוש. בקשתה נדחתה, ובערעור שהוגש לבית משפט זה – בו נכנסו המשיבים 1-2 (להלן: המשיבים) לנעליה של זכרנקו כיורשיה – הושג הסדר דיוני ולפיו הערעור יימחק, וככל שיתקבלו צווי ירושה בעניין חלקם בעזבונה של זכרנקו, יוכלו המשיבים להשמיע טענותיהם לעניין זכותם ברכוש שחולט (ע"א 7375/16).

4. בהמשך הדברים, ולאחר שהתקבלו צווי הירושה בעניינם, פנו המשיבים בבקשה מחודשת לבית המשפט המחוזי, בה עתרו לביטול החלטות החילוט ולהעברת הרכוש המחולט לידיהם. לאחר דין ודברים, הגיעו המשיבים להסכמה עם המדינה, על פיה הם יקבלו חלק מן הרכוש המחולט ובמקביל יחזרו בהם מבקשתם. המבקש, אשר צורף להליך כמשיב פורמלי, העלה בגדרו טענות הנוגעות להליך החילוט גופו. בין היתר, טען המבקש כי שווי הנכסים המחולטים עומד על כ-40 מיליון ₪ וכי המדינה פועלת למימוש רכוש שוויו עולה על הסכום שנקבע בצו החילוט (38.8 מיליון ₪); כי יש למנות שמאי מקרקעין להערכת שוויים העדכני של הנכסים המחולטים בהרצליה; ולאחר מכן יש למנות כונס נכסים לניהול ומימוש נכסים אלה.

6. בהחלטתו מיום 8.1.2023, היא ההחלטה מושא הבקשה שלפניי, נתן בית המשפט המחוזי תוקף של פסק דין להסכמות המדינה והמשיבים בדבר חלוקת הרכוש המחולט. באשר למבקש, דחה בית המשפט המחוזי את בקשותיו לעניין הרכוש המחולט, תוך שנקבע כי טענותיו לא הועלו במסגרת הליכי החילוט; כי לא הובאו ראיות לביסוס שווי הנטען של הרכוש המחולט; ומשנמצא ממש בטענת המדינה ולפיה ערך הרכוש המחולט נבחן במועד רלוונטי, הוא מועד החילוט. לבסוף, הובהר כי החלטות החילוט הורו מפורשות על חילוט מלוא הרכוש אשר פורט בבקשת החילוט המצורפת לכתב האישום.

7. בבקשה שלפניי עותר המבקש לביטול החלטתו של בית המשפט המחוזי וטוען כי זה שגה עת לא נעתר לבקשותיו, תוך שהוא שב על טענותיו לעניין שווי הרכוש המחולט כפי שאלו הועלו לפני בית המשפט המחוזי.

8. לאחר עיון בבקשה על נספחיה, ובתגובות המשיבים, דין הבקשה להידחות.

ראשית, מן ההיבט הדיוני, ההחלטה מושא הבקשה ניתנה בבקשת המשיבים שהוגשה נגד המדינה, לביטול החלטות החילוט, אליה צורף המבקש כמשיב פורמלי. בקשה זו הסתיימה בהסדר לפיו החלטות החילוט נותרו על כנן. בנסיבות אלה, ספק אם עמדה למבקש זכות לטעון לסעדים ברכוש המחולט או להשיג על דחיית בקשתו כאמור.

שנית, דין טענות המבקש להידחות אף לגופן. בגזר הדין שניתן בעניינו של המבקש, ניתן צו "לחילוט רכוש בגובה מלוא שווי העבירות – 38.8 מיליון ₪ כמפורט בבקשת החילוט המהווה נספח לכתב האישום" (ההדגשה אינה במקור,

ראו: פסקה 38 לגזר הדין מיום 17.2.2016). לשונה של קביעה זו ברורה - חילוט כלל הרכוש המנוי בבקשת החילוט, לרבות נכסי המקרקעין בישראל ויתרות הזכות בחשבונות הבנק בשוויץ. זכות הטיעון של המבקש, כנאשם, נגד החילוט והיקפו מקומה לפני מתן צו החילוט (וראו סעיף 21(ד) לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000). טענת המבקש כיום, כי שוויו של הרכוש שחולט עולה על שווי העבירות, לא נטענה בפני בית המשפט המחוזי בהליכי החילוט, ומשלא הועלתה בעיתה, אין להידרש לה כעת, בחלוף למעלה מחמש שנים מאז שאלה הסתיימו בפסק דין סופי וחלוט. למותר לציין, כי עם מתן צו החילוט הסופי, הופקע הרכוש מידי של המבקש, ואין עוד למבקש כל זכות ברכוש האמור או בפירותיו.

אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ה' באדר התשפ"ג (26.2.2023).

ש ו פ ט ת
